

Arrest

nr. 267 099 van 24 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DE SMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 18 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in, nadat zij op 14 november 2019 het Rijk is binnengekomen. Verzoekende partij wordt op 11 maart 2021 en 15 juli 2021 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 augustus 2021 ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing genomen luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit en bent geboren op (...) 2003 in San Salvador. Door omstandigheden woonde je van kleinsaf in bij de zus van je moeder JEJDS (O.V. xxx) en haar echtgenoot LASG (O.V. xxx) in Ciudad Delgado. Je vader heb je nooit gekend en het contact met je moeder, die in San Miguel woonde, bleef beperkt tot één à twee momenten per maand waarop jullie elkaar zagen en samen iets deden. Op een keer maakte je samen met je moeder, haar vriend G een uitje met overnachting aan zee. Toen jij op een gegeven moment alleen met G was achtergebleven, begon hij te masturberen in het zwembad nadat hij gevraagd had om bij hem in het zwembad te komen en jij zijn voorstel had geweigerd. Diezelfde avond kwam hij de kamer van jou en je niet binnen, terwijl jij nog niet sliep maar jij deed wel alsof je sliep. Hij betastte jullie beiden onder de lakens. Je niet merkte nergens iets van. Je was toen heel bang en vertelde je moeder de volgende dag je naar huis te brengen. Een jaar later maakte je opnieuw een uitstapje met je moeder, G en je niet aan zee. Daar begon hij jou in de slaapkamer te betasten. Uit schrik zei je tegen niemand iets, je stond op en ging de kamer uit. Het gebeurde ook nog een derde keer, maar toen was jij in slaap en was je niet nog wakker. Zij sprak er over met je moeder en nadien raapte ook jij al je moed bij elkaar om er haar over aan te spreken, maar je kreeg geen begrip van haar. Ze wuifde alles weg en droeg je op om dit niet bekend te maken om problemen te vermijden. Dit alles gebeurde in de jaren 2016 en 2017. Sindsdien verwaterde de relatie met je moeder. Je bleef nooit meer slapen bij je moeder en G. Je zette je leven verder in Ciudad Delgado zonder hier ook maar iets over te zeggen aan grootmoeder, je tante en oom met wie je een goede band had.

Op 27 december 2018 omstreeks 18u, wanneer je samen met je oom, je tante en hun dochter thuis bent, horen jullie buiten een auto arriveren. Het blijkt de buurman te zijn, een politieagent. Kort daarna zien jullie een aantal mannen voorbijlopen. Wanneer je oom opmerkt dat een van de mannen een pistool draagt, sluit hij de voordeur. Daarna vallen er 5 à 6 schoten waarna de buurvrouw begint te schreeuwen en vermoedden jullie dat er een moord gepleegd was. Een uur later komt de politie ter plaatse, maar niemand van de buurtbewoners wil verklaringen afleggen uit vrees voor de bendes. Wanneer er om 3u 's nachts hard op de deur geklopt, ga je meteen naar de kamer van je oom en tante. Zij gaan naar beneden terwijl jij bij hun dochter blijft. Dan wordt er gedreigd met jullie te vermoorden als de deur niet zou worden geopend, waarop jij begint te huilen. Twee mannen komen het huis binnen. Een man pakt je tante vast, richt een wapen op haar buik en de andere richt een wapen naar het hoofd van je oom. Nog een andere persoon haalt jou en je nichtje uit de kamer. Tenmidden in de woonkamer dreigen ze ermee jullie te vermoorden omdat jullie getuige waren van de moord op de politieagent. Jullie krijgen 24 uur om het huis te verlaten, zo niet zullen jullie worden vermoord. Na deze inval, belt je oom naar bevriende dominees, die jullie kort daarna komen ophalen en jullie onderbrengen in hun huis in El Tanque in Antiguo Cuscatlan in het departement La Libertad. Je oom en tante besluiten al gauw het land te verlaten begin 2019. Ze reizen naar België maar keren in februari van datzelfde jaar terug naar El Salvador. Je tante kreeg een depressie en kon er niet mee om jou in El Salvador achter te laten. Jij was de hele tijd achtergebleven bij de dominees omdat je niet de nodige documenten had om het land te verlaten zonder je moeder. In El Tanque ga je amper het huis uit tot je het beu bent om steeds thuis te zitten en je in april 2019 inschrijft in de school waar ook de kinderen van de dominees heen gaan. Op 17 juni 2019, op weg naar school, merk je dat je achtervolgd wordt. Net wanneer je de schoolpoort binnengaat, kijk je achterom en zie je dat de persoon die je achtervolgt een bendelid is. Geheel in paniek vraag je een leerkracht je tante op te bellen. Je tante komt meteen naar de school toe met de taxi en moet vaststellen dat het om een bendelid van Ciudad Delgado gaat. Samen gaan jullie naar huis. Vanaf dat moment ga je niet meer naar school. In september 2019 nemen je oom en tante de beslissing om opnieuw naar België af te reizen en hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Je moeder talmt met het geven van de toestemming en het kopen van je vliegtuigticket, waardoor je op 14 november 2019 El Salvador verlaat en je oom en tante nareist naar België. Op 18 november 2019 verzoek je de Belgische autoriteiten om internationale bescherming. Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: je Salvadoraanse paspoort, de kaart van het opvangcentrum op naam van je oom, een schoolattest en de notariële akte van de overdracht van voogdij aan je tante.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratieve dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou

een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Daarnaast werd er omwille van de aard van de ingeroepen feiten ook ingegaan op het verzoek van je advocate om te worden gehoord door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat je geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Er werd vastgesteld dat jouw verzoek tot internationale bescherming deels steunt op de motieven die door je oom en tante ter zake werden uiteengezet. In het kader van hun verzoek om internationale bescherming werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beoordeling dringt zich dus op voor jou voor wat betreft de elementen die je inroept ten gevolge van de bende 18. De beslissing van je oom, waarop tevens de beslissing van je tante is gebaseerd, luidt als volgt:

" Op basis van uw verklaringen, de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en alle elementen uit uw dossier moet worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegen uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. U verklaart immers dat u vreest te verdwijnen of vermoord te worden door bendeleden van bende 18 omdat zij dachten dat u getuige was van een moord op jullie buurman die een politieagent was. (CGVS 1, dd. 6 oktober 2020, pp. 11, 19-20). Deze problematiek is echter louter gemeenrechtelijk van aard en valt bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie .

Evenmin kan u de status van subsidiaire bescherming worden toegekend op basis van artikel 48/4, §2 b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. Uw verklaringen over de bedreigingen door bendeleden die dachten dat u getuige was van een moord kunnen immers niet geloofwaardig worden geacht.

Zo zijn uw verklaringen en deze van uw echtgenote niet consistent en zelfs tegenstrijdig. Daarnaast blijkt tevens dat uw persoonlijk gedrag niet strookt met dat van iemand die vreest om vermoord te worden door een bende in zijn land van herkomst.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal ernstige tegenstrijdigheden betreffende het incident waarbij bendeleden jullie kwamen bedreigen in de nacht van 27 december 2018 en wel dusdanig dat er geen geloof meer aan gehecht kan worden. Zo beweert uw echtgenote dat ze naar beneden gekomen was, dat ze dan tegen M zei dat ze met de baby naar boven moest gaan, maar dat ze weigerde en bij haar bleef staan. Eén hield de baby onder schot die in de armen van M lag (CGVS echtgenote, p. 16). U betoogt daarentegen dat M op dat moment boven bij de baby was en dat een derde bendelid de kinderen in de kamer onder schot hield omdat hij hen hoorde wenen (CGVS 1, p. 20). Tijdens het tweede interview verklaart u dan weer dat het tweede bendelid naar de kamer van M ging en haar daar onder schot hield (CGVS 2, p. 17). Samengevat stelt uw echtgenote de zaken zo voor dat een bendelid de baby onder schot hield die beneden in de armen van M lag, u stelde een eerste keer dat een derde bendelid beide kinderen onder schot hield boven in jullie kamer en een tweede keer wijzigt u dit naar M die onder schot werd gehouden door een tweede bendelid in haar eigen kamer beneden. Nog verklaart u bij de DVZ dat de bendeleden de deur instampten (Vragenlijst CGVS, 16 december 2020, vraag 5), terwijl u bij het CGVS zegt dat u de deur opendeed omdat ze dreigden te schieten (CGVS 2, p. 17). Ook benadrukt u dat de dominee jullie alleen kwam ophalen in zijn auto, dus zonder zijn echtgenote, omdat jullie met drie volwassenen en een meisje nog in de auto moesten geraken (CGVS 2, p. 19). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat ook zijn echtgenote meegekomen was en dat de baby bij haar zat vooraan (CGVS echtgenote, p. 11). Ook dient er vastgesteld te worden dat u geen (begin van) bewijs kan voorleggen ter staving van de moord op de buurman/politieagent. Overigens kwam u tegemoet aan de eisen van de bendeleden door uw huis binnen de 24 uur te verlaten (CGVS 1, pp. 19-

20). Er zou dan ook geen enkele reden zijn om aan te nemen dat u enigszins nog gevaar liep in El Salvador waardoor u compleet ondergedoken diende te leven en vervolgens het land moest verlaten. U beweert immers dat de zone waar de dominees woonden in Antigo Cuscatlan een veilige regio was, waar het probleem jullie niet kon raken. Het was een neutrale plaats waar de bendeleden nog niet waren binnengedrongen en waar tot dan nog toe nooit iets gewelddadig had plaatsgevonden. Antigo Cuscatlan zou volgens u nog steeds één van de steden met het laagste misdadcijfer zijn (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, dd. 10 november 2020, p. 3).

Dat u, ondanks bovenstaande vaststelling, waarlijk vreesde voor uw leven, blijkt voorts niet uit uw vluchtgedrag toen u de eerste keer El Salvador verliet. Zo gebeurde het incident op 27 december 2018 en kocht u pas op 10 januari 2019 de vliegtickets zodat u, uw echtgenote en jullie dochter naar België konden vertrekken op 1 februari 2019 (CGVS 1, p. 4, 7, 17). Er kan echter verwacht worden dat als u echt in gevaar bent, u tracht zo snel mogelijk het land te verlaten. U had immers ook al een gesprek met uw broer gehad die zei dat jullie het land moesten verlaten omdat jullie in gevaar waren (CGVS echtgenote, p. 17). Dat het omwille van financiële overwegingen was dat u niet meteen vertrok, weet niet te overtuigen (CGVS 2, p. 19). Immers wordt vastgesteld dat u kon reizen naar Guatemala en de buurlanden (CGVS 1, p. 14). Dat u bijgevolg het niet voor M overhad om 200 dollar te betalen voor documenten zodat ze mee kon reizen naar België (CGVS 1, p. 7), is weinig plausibel gezien jullie verklaren dat ze zoals een dochter voor jullie was (CGVS 1, p. 3). Daarnaast blijkt ook dat u bleef werken, ofschoon uw broer aanraade om geen contacten meer te hebben en alle contactmogelijkheden te verwijderen (CGVS 1, p. 20). Sterker nog, u bleef zelfs langer werken, met name tot 23 januari 2019 vanuit het idee dat “u er toch nog was” terwijl uw officiële opzegdatum al op 15 januari 2019 gepasseerd was (CGVS 1, p. 18).

Aangaande jullie terugkeer naar El Salvador nog voor uw verzoek om internationale bescherming in België afgehandeld was, verklaart u dat uw echtgenote zich slecht voelde dat jullie haar nichtje, M, hadden achtergelaten in El Salvador (CGVS 1, p. 5). Daarbij maken jullie niet aannemelijk waarom jullie überhaupt allemaal dienden terug te keren, en of M niet gewoon konden laten nareizen zodat jullie in veiligheid zouden kunnen blijven. Overigens beweren jullie dat de asielprocedure in België niet was zoals jullie verwachtten, dat uw echtgenote alvorens jullie terugkeer reeds zeven maand zwanger was, jullie de Nederlandse taal niet spraken en niet wisten naar welk ziekenhuis in België jullie zouden moeten gaan voor de bevalling (CGVS 1, p. 5, CGVS 2, p. 4). Als jullie zich zoals jullie verklaren zo ellendig voelden dat jullie besloten terug te keren naar El Salvador, wekken jullie minstens zelf de indruk dat jullie situatie in El Salvador niet dermate problematisch was om terug in uw land te vertoeven en rijzen er vragen op bij de geloofwaardigheid van de beweerde redenen waarom jullie opnieuw naar België vertrokken enkele maanden later (cfr. infra).

Daarbij wordt bemerkt dat jullie verklaren opnieuw bij de dominees ingetrokken te zijn (CGVS 1, p. 15). Dat u de tweede keer niet meer voltijds ondergedoken leefde, relativeert uw bewering dat u daar de eerste keer compleet ondergedoken diende te leven en u daar zodanig in gevaar was zodat u uw land moest verlaten (CGVS 1, pp. 17-18). U werkte immers af en toe informeel voor een vriend in de industriezone achter de school (CGVS 1, p. 19). Ook schreven jullie M in april 2019 in op een school op 500 meter van het huis van de dominees (CGVS 1, pp. 8-9). Jullie maken echter niet aannemelijk waarom M nu wel naar school mocht gaan en niet eerder met de kinderen van de dominees, gelet op de hoge veiligheid in de buurt (cfr. supra). Dat jullie uiteindelijk toch dit risico namen, en dit pogen vergoelijken door te stellen dat jullie haar lieten gaan “om zich te ontspannen”, houdt geen steek (CGVS 2, p. 3). Aangaande uw beroepsactiviteiten eenmaal terug in El Salvador, verklaart u dat u geen job zocht omdat jullie gevangen zaten in het huis (CGVS 1, p. 18). Ondanks uw verklaring dat u niet op zoek ging naar werk, blijkt dat u minstens enkele dagen buitenshuis bent gaan werken aangezien jullie kosten hadden zoals de aankoop van melk voor de kinderen (CGVS 1, p. 19). Evenwel verklaarde u bij de DVZ dat u in die periode in El Salvador werkte om genoeg geld bijeen te vergaren om een tweede keer naar België te kunnen vertrekken (Verklaring DVZ, 16 december 2019, vraag 31). Ook in uw opmerkingen over uw verklaringen bij de DVZ staat dat u uw werk heeft opgezegd sinds de dag dat M in juni 2019 achtervolgd werd door een bendelid (Opmerkingen verklaringen DVZ, e-mail advocate, 23 december 2019). Uw echtgenote bevestigt dat u die enkele keren ‘een vriend geholpen heeft’ en informeel enkele dagen voor die vriend gewerkt heeft zodat u de luiers en melk voor de baby kon bekostigen (CGVS echtgenote, p. 14). Dit lijkt evenwel toch niet voldoende om vliegtickets mee te kunnen bekostigen en het betrof zeker geen job die u diende op te zeggen. Ook is het merkwaardig dat uw echtgenote voor het CGVS verklaarde niet meer gewerkt te hebben bij de terugkeer naar El Salvador (CGVS echtgenote, p. 14), daar waar ze bij DVZ liet optekenen in het meervoud dat we opnieuw gewerkt hebben om geld te hebben om terug naar België te reizen (Verklaring DVZ echtgenote, 16 december 2019, vraag 31).

Wat betreft het incident waarbij M op weg naar school werd achtervolgd door een bendelid dient allereerst te worden opgemerkt dat noch u, noch uw echtgenote hierover iets vermeldden bij de DVZ

(Vragenlijst CGVS, 16 december 2019, vraag 5; Vragenlijst CGVS echtgenote, 16 december 2019, vraag 5). Uw poging tot verschoning voor deze omissie bij DVZ dat het een kort interview was (CGVS 1, p. 3) en de uitleg van uw echtgenote dat de interviewer zei dat details voor bij het tweede interview waren (CGVS echtgenote, p. 3) en dat ze het behandelen als een apart geval (CGVS echtgenote, p. 22), kan niet overtuigen aangezien dit allerm minst een detail is en dus relevant is om te vermelden aangezien het de reden is waarom jullie uiteindelijk opnieuw terugkeerden naar België (CGVS 1, p. 21). Als u bij de DVZ gevraagd wordt of u nog iets wilt toevoegen, bespreekt u immers wel nog kort dat de moord op een familielid van uw echtgenote een boodschap was van de bendes (Vragenlijst CGVS, 16 december 2019, vraag 8). Op dat moment had u evengoed het beweerde incident met M aan kunnen kaarten.

Voorts dient nog te worden opgemerkt dat jullie verklaringen over de exacte dag waarop M achtervolgd zou zijn door een bendelid niet eensluidend zijn. Zo verklaart u tijdens uw eerste interview dat M werd achtervolgd op 15 juni 2019 (CGVS 1, p. 9) en verbetert u zichzelf in het tweede interview spontaan naar 17 juni 2019 (CGVS 2, p. 3). 17 juni blijkt immers op een maandag te vallen, daar waar 15 juni 2019 op een zaterdag viel en geen schooldag blijkt te zijn. Uw echtgenote blijft er dan weer rotsvast van overtuigd dat het 15 juli 2019 was (CGVS echtgenote, p. 20). Daarnaast betoogt u dat M aan de directie van de school doorgaf dat ze achtervolgd werd en dat zij op hun beurt uw echtgenote verwittigden. Toen M de marero beschreef aan uw echtgenote, besefte uw echtgenote dat dit bendelid, gekend onder de bijnaam 'El Rana', aanwezig was op de avond dat jullie buur neergeschoten werd (Opmerkingen verklaringen DVZ, e-mail advocate, 23 december 2019). Uw echtgenote verklaart echter tijdens haar interview dat ze zelf, persoonlijk, kon vaststellen dat dit een bendelid was dat jullie herkenden uit Ciudad Delgado (CGVS 1, p. 9). Ze heeft dit met haar eigen ogen kunnen vaststellen, aangezien ze toen de juf van M haar contacteerde direct een taxi heeft genomen naar de school op, nota bene, 500 meter, en de juf voorgesteld had naar boven te gaan om hem te identificeren (CGVS echtgenote, p. 21).

Uw echtgenote stelt bij het CGVS dat zijn bijnaam 'El Duende' was, het bendelid met de cijfers 1 en 8 in de hals (CGVS 1, p. 9; CGVS echtgenote, p. 21). Uw echtgenote herkende het bendelid omdat die vaak rondhing aan hetzelfde scholencomplex waar zij naar school ging in Ciudad Delgado (CGVS echtgenote, p. 13). Het artikel dat jullie evenwel na de e-mail van uw advocate neerlegden met de foto's van bendeleden, stelt echter dat 'El Rana', die volgens de opmerkingen overgemaakt door uw advocate aanwezig zou geweest zijn op de avond van 27 december, opgepakt werd. U geeft een ongedateerde versie van dat artikel, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt, blijkt dit artikel in maart 2019 verschenen te zijn. In oktober 2020 werd 'El Rana' veroordeeld tot vijftientig jaar cel. Er is weinig kans dat deze El Rana dan ook M zou achtervolgd hebben in juni dan wel juli 2019. Ook ontkent uw echtgenote dat iemand van op de foto's van het artikel de persoon zou zijn die M achtervolgde (CGVS echtgenote, p. 20). 'Rana' staat nochtans tussen deze foto's en is volgens de opmerkingen van uw advocate de 'marero' die M achtervolgde (Opmerkingen verklaringen DVZ, e-mail advocate, 23 december 2019). Verder diet er op gewezen te worden dat, aangezien jullie er geen gewag van maken dat het bendelid 'El Duende' aanwezig zou zijn geweest tijdens de bedreigingen in de nacht van 27 december 2018, jullie ook niet aannemelijk maken dat hij specifiek naar jullie op zoek was omdat er bendeleden opgepakt waren. Hij kon evengoed daar gewoon zijn om drugs te dealen zoals u eerder verklaarde (CGVS echtgenote, p. 13). Uw echtgenote verklaart immers dat hij daar nog stond met andere jongeren (CGVS echtgenote, p. 21). Tevens maakt u bij het artikel er geen gewag van dat één van de overige drie bendeleden ook maar iets zou te maken hebben gehad met de moord op de politieagent (CGVS 1, p. 11). Hoe hij zich ook als bendelid van bende 18 uit jullie buurt (CGVS echtgenote, p. 9, 13) zou kunnen begeven in een zone waar de omliggende buurten onder controle staan van de rivaliserende MS-13, roept vragen op (CGVS echtgenote, p. 13). Uw echtgenote stelt zich te realiseren dat het een slechte beslissing was om terug te keren, maar dat het grotendeels kwam uit het grote verdriet en leed omdat jullie M daar hadden moeten achterlaten (CGVS echtgenote, p. 12). Dan kan op zijn minst verwacht worden dat u de tweede keer wél met M naar België vertrekt. Ondanks de dreiging die M zou ondergaan hebben, lieten jullie haar daar echter opnieuw achter en vertrok ze pas op 14 november 2019, meer dan anderhalve maand later, alleen uit El Salvador (CGVS 1, p. 4). Uw poging tot verschoning, met name dat uw oom enkel het ticket van u, uw echtgenote en jullie twee kinderen aankocht (CGVS 2, p. 13), kan niet overtuigen. Als u beweert dat M zoals een dochter voor uw echtgenote was (CGVS 1, p. 3; CGVS echtgenote, p. 12) en jullie onder andere voor haar terugkeerden, kan verwacht worden dat de familie ook probeert te voorzien in het geld voor een ticket voor haar (CGVS 1, p. 8). Uw moeder en broer hadden immers de eerste keer jullie tickets bekostigd (CGVS echtgenote, p. 18). Dat M haar moeder evenmin de papieren voor M haar vertrek sinds de eerste keer dat jullie besloten het land te verlaten in januari 2019 nog steeds niet in orde had gebracht alvorens jullie tweede vertrek (Zie akte van migratietoestemming, document 18 in het administratieve dossier), weet evenmin te overtuigen. Als u echt met M wilde vertrekken en zo hard

de eerste keer had gevreesd voor haar veiligheid, kan het absoluut niet overtuigen dat u haar opnieuw achterliet, als u nog niet eens wist of de documenten weldegelijk in orde zouden komen. Tevens wordt opnieuw een laattijdig vertrek vastgesteld. Zo werd M in juni dan wel juli 2019 achtervolgd, maar vroegen jullie pas midden augustus 2019 jullie paspoorten aan (Zie document 5, 7 t.e.m. 9 in het administratieve dossier) en werden de vliegtickets naar België op 21 augustus aangekocht (Zie vluchtinformatie, document 5 in het administratieve dossier) voor 23 september 2019. Als u effectief, zoals u beweert, voor uw leven zou vrezen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u op zijn minst alle mogelijke pistes grondig zou hebben onderzocht om zo snel mogelijk uit uw land te kunnen vertrekken. Uit onze informatie, waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt, blijkt immers dat er dagelijks vluchten plaats vonden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia.

Voorts is uw verklaring dat de neef van uw echtgenote vermoord werd omwille van jullie problemen met bendeleden van bende 18 (CGVS 1, pp. 12-13), niet meer dan een blote bewering. Zo maakt uw echtgenote van dit incident allereerst niet eens gewag bij de DVZ (Vragenlijst CGVS, 16 december 2019, vraag 5). Haar uitleg dat er daar geen tijd meer voor was (CGVS echtgenote, p. 3), weet niet te overtuigen aangezien dit incident jullie vrees bij terugkeer zou versterken. Ook leggen jullie geen enkel begin van bewijs neer over het forensisch onderzoek en de klacht die zijn moeder zou ingediend hebben toen hij verdween op 1 november 2019 (CGVS echtgenote, p. 22). Daarnaast kennen jullie geen specifieke info zoals wanneer hij vermoord werd, enkel dat hij ongeveer rond 15 november 2019 in het mortuarium werd teruggevonden (CGVS 1, p. 12). Betreffende de foto van de neef, dient te worden opgemerkt dat aan een foto uit privébron geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Zo kan niet met zekerheid worden vastgesteld dat dit de neef van uw echtgenote is en dat hij omwille van jullie beweringen vermoord werd (Zie foto's, document 16 in het administratieve dossier).

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk maakte dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u voorlegt, kunnen de bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De documenten over uw identiteit, met name jullie oude en nieuwe paspoorten en jullie DUI staan hier op zich niet ter discussie. Ook uw vluchtinformatie en de foto's van de ingang en uitgang van uw wijk worden niet betwist. Er dient nog te worden opgemerkt dat uw tewerkstellingsattest enkel bericht over uw tewerkstellingsperiode en niet over uw transfer naar Antiguo Cuscatlan (CGVS 1, p. 18; Zie document 13 in het administratieve dossier). De foto met de dominees belicht dan wel jullie band, maar vormt geen objectief bewijs dat jullie daar onderdoken (Zie document 15). De studiedocumenten staan hier op zich ook niet ter discussie. Uit de akte van migratietoestemming van M en de bundel met nodige identificatiebewijzen blijkt echter wel nog dat M maar 30 dagen de toestemming kreeg van haar moeder om alleen naar België te reizen.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat uw vrees ten aanzien uw kinderen dat de bendeleden hun bewegingsvrijheid beperken en kunnen doden, ontvoeren of verkrachten, algemene hypothetische stellingen zijn die echter niet volstaan om in hun hoofde een persoonlijk risico uit af te leiden (CGVS 2, p. 20-21).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgara.be>)

/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_2021_0713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Ook in hoofde van uw echtgenote, JEJDS (O.V.-nummer xxx; CG-nummer xx) met wie u naar België reisde, wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Ook voor het nichtje van uw echtgenote, MMJS (O.V.-nummer xxx; CG-nummer xx), die jullie achterna reisde en zich inzake de bende problemen op dezelfde motieven als die van u en uw echtgenote baseert, wordt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uw broer, DESG (O.V.-nummer xxx; CG-nummer xx) de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg in 2011 en dat uw moeder, CGH (O.V.-nummer xxx; CG-nummer xx) de vluchtelingenstatus verkreeg in 2018. Het CGVS benadrukt evenwel dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. U gaf zelf aan dat er geen verband was met uw problemen (CGVS 2, p. 2).

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO) van 6 oktober 2020. Deze kopie van de NPO werd op 13 oktober 2020 naar uw advocaat gestuurd en op 15 oktober 2020 naar u per aangetekend schrijven. Eveneens vroeg u een kopie van de NPO van 10 november 2020. Deze kopie van de NPO werd op 17 november 2020 naar uw advocaat gestuurd en op 18 november 2020 naar u per aangetekend schrijven. Binnen de periode van acht werkdagen na de betekening van beide kopieën van deze notities, werden geen opmerkingen meer geformuleerd met betrekking tot de inhoud ervan."

Naast de problemen met de bende 18, gaf je ook aan het slachtoffer te zijn geweest van seksueel misbruik door G, de partner van je moeder. Hierover vertelde je meer bepaald dat het misbruik zich op drie verschillende momenten voordeed in de jaren 2016 en 2017. Twee keer gebeurde het toen je met hem, je moeder en je nichtje op uitstap was gegaan aan zee en daar bleef overnachten. Een derde keer vond het plaats in het huis van G's ouders. Uit jouw verklaringen blijkt dat dergelijke incidenten zich nadien niet meer voordeden. Zelf zorgde je ervoor dat het misbruik zich niet meer kon voordoen omdat je minder contact zocht met je moeder, je moeder meer op afstand hield en ook niet meer overnachtte op plaatsen in het bijzijn van je moeder en G (CGVS I, p. 17-21). Hierbij moet ook worden benadrukt dat er nooit een bestendig contact is geweest in het verleden tussen je moeder en jezelf en je bent opgeroepd bij je grootmoeder, je tante en je oom, die voor jou als ouders hebben gezorgd en jou ook als hun eigen kind beschouwden (cf. supra en CGVS I, p. 12-15). Wat dit element betreft, moet jouw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade ten opzichte van het land waarvan je de nationaliteit draagt, in casu El Salvador, worden beoordeeld. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat je als gevolg van deze feiten in El Salvador op heden vervolging vreest of een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling loopt. Je verklaart immers niets in die zin. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen waarom dit misbruik bij een terugkeer naar El Salvador opnieuw zou plaatsvinden, waarom je in een situatie zou bevinden waarin je opnieuw kan worden blootgesteld aan het misbruik en waarom je er niet (meer) zou kunnen tegen beschermen. En dit te meer omdat uw oom en tante inmiddels ook op de hoogte zijn van de feiten (CGVS I, p. 18). Wel verklaar je het bijzonder moeilijk te hebben met het misbruik dat je onderging en met de reactie van je moeder toen je haar over het misbruik inlichtte en je tante haar ermee confronteerde (CGVS I, p. 18-19). Je legt geen attesten neer waaruit blijkt dat je voor of na de onderhouden op het CGVS in behandeling bent gegaan of geweest omwille van de psychische nawerking van de feiten. Verder blijkt uit uw verklaringen noch uit andere elementen in jouw dossier dat de psychische nawerking van het misbruik aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Wat jouw verklaringen betreft, stelt het CGVS vast dat u geen melding maakt van problemen die u in het land van herkomst als gevolg van uw psychisch lijden vreest te kennen. Nergens blijkt ook uit dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op de behandeling van eventuele psychische problemen. Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar El Salvador dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychologische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De documenten die je in het kader van je verzoek neerlegde kunnen niets aan bovenstaande beoordeling wijzigen. De documenten ondersteunen je verklaringen over je identiteit, nationaliteit, familiebanden - elementen die in deze beslissing niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. Ook de opmerkingen die je formuleerde op de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen de beoordeling niet in een ander daglicht plaatsen. Het betreft voornamelijk correcties van namen en daarnaast een verduidelijking van de plaats waar de derde aanranding plaatsvond. Hiermee werd in de beslissing rekening gehouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1 A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967, van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 57/6/2 *juncto* artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van de onafhankelijkheidsplicht, van de onpartijdigheidsplicht en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Met betrekking tot de vluchtelingenstatus wijst de verzoekende partij op haar specifiek profiel in de nationale context. Na een theoretisch betoog over het begrip ‘bepaalde sociale groep’ waarbij zij verwijst naar de algemene definitie alsook de specifieke definitie ervan in het kader van de mara-problematiek in El Salvador, zoals neergeschreven in verschillende UNHCR guidelines, argumenteert de verzoekende partij dat in de mate dat zij getuigen was van een moord gepleegd door de maras en ook de regels opgelegd door de maras hebben geschonden, zij moet worden beschouwd als behorend tot een bepaalde sociale groep. Zij meent dat *in casu* tevens toepassing moet worden gemaakt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en dat zij onder een risicoprofiel valt. Hierbij stelt zij dat de Salvadoraanse overheden niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen het bendegeweld in het land.

De verzoekende partij gaat vervolgens in op de verschillende weigeringsmotieven van de commissaris-generaal en trachten deze te weerleggen. Deze bespreking is identiek aan de motieven opgenomen in het verzoekschrift van haar tante en oom in het arrest van 24 januari 2022 met nummer 267 098. Verzoekende partij voegt hier nog aan toe dat: *“In tegenstelling tot wat het CGVS beweert zou verzoekster in geval van terugkeer opnieuw blootgesteld worden aan misbruik vanwege haar stiefvader. Sinds de bestreden beslissing is verzoekster immers meerderjarig geworden. Ze onderhoudt geen officiële band met haar oom en tante. Niets toont aan dat zij samen met haar oom en tante zou terugkeren, laat staan dat zij in El Salvador met hen zou kunnen blijven samenwonen.*

De situatie van verzoekster moet dus onderzocht worden vanuit het oogpunt dat zij, bij terugkeer, niet bij haar oom en tante zou (kunnen) wonen. In voorkomend geval zou zij als jonge, alleenstaande vrouw geen andere optie hebben dan een toevlucht te zoeken bij haar moeder, de enige persoon die haar zou kunnen helpen in El Salvador.

Zodoende zou zij opnieuw het risico oplopen om misbruikt te worden door haar stiefvader.

38. Verder meent het CGVS dat verzoekster niet aantoont dat de psychische nawerking van het misbruik aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b)

Vreemdelingenwet (ii). Ook meent het CGVS dat verzoekster geen melding zou maken van problemen die zij in El Salvador als gevolg van haar psychisch lijden vreest te kennen, noch dat zij, omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie, niet zou kunnen rekenen op de behandeling van eventuele psychische problemen.

39. Verzoekster heeft inderdaad geen psychische begeleiding kunnen genieten, omdat haar verzoeken hiertoe in haar opvangcentrum dode letter zijn gebleven.

Het CGVS betwist echter niet dat verzoekster zwaar getraumatiseerd is geweest door deze feiten. Subsidiair moet er dus een statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend aan verzoekster die, bij terugkeer naar El Salvador, blootgesteld zou zijn aan een reëel risico om onmenselijke behandelingen te ondergaan, door een reactivering van het trauma opgelopen aldaar door verzoekster.”

De verzoekende partij meent ook dat ze als vluchteling kan worden erkend omwille van haar hoedanigheid van returnee.

Zij argumenteert verder dat zij met betrekking tot haar hoedanigheid van ‘returnees’ in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus maar dat het CGVS heeft nagelaten om de individuele situatie van verzoekers bij terugkeer te analyseren vanuit het oogpunt van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het CGVS heeft de situatie van “*iedere Salvadoraan die terugkeert*” geanalyseerd terwijl de situatie van de verzoekende partij hier niet zomaar mee kan worden gelijkgesteld. De aangehaalde feiten worden niet betwist en dus staat het vast dat de verzoekende partij deel uitmaakt van de specifieke doelgroep van ‘returnees’ in geval van terugkeer. Ook hier verwijst de verzoekende partij uitvoerig naar landeninformatie om haar stelling te staven.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet meent de verzoekende partij dat het CGVS de voorwaarden van deze bepaling verkeerd heeft geïnterpreteerd en dat de bestreden beslissing geen analyse inhoudt van de intensiteit en willekeurigheid van het geweld dat in El Salvador woedt. Zij verwijst naar de arresten Diakité en Elgafagi van het Hof van Justitie en stelt dat hieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet op de situatie in El Salvador niet zozeer heeft te maken met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld. Zij stelt dat uit de landeninformatie blijkt dat de situatie in El Salvador wordt gekenmerkt door geweld met een extreem hoog niveau van intensiteit en ook door een hoog niveau van verdwijningen, diefstallen, afpersingen, verkrachtingen en bedreigingen die vaak zijn te wijten aan de maras en die tot gevolg hebben dat meer en meer mensen het land ontvluchten. Zij citeert vervolgens passages uit de “*COI Focus El Salvador – Situation sécuritaire*” (p. 12, 22, 28) waaruit zij afleidt dat het geweld in werkelijkheid minder gericht en meer diffuus is. De verzoekende partij verwijst hierbij omstandig naar landeninformatie en citeert hieruit. Zij is dan ook van mening dat er in El Salvador wel degelijk sprake is een situatie die rechtvaardigt dat zij, in subsidiaire orde, een bescherming moeten krijgen op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verzoekende partij voegt volgende stukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift:

“A. Stukken betreffende de individuele situatie van verzoekers

(...)

B. Algemene stukken en stukken betreffende de situatie in El Salvador

1. VZW Nansen, Evaluation de la preuve en matière d'asile : l'actualité depuis l'arrêt Singh et autres c. Belgique, Nansen note 2018/03, maart 2018, p. 10, URL: <https://nansenrefugee.be/wp-content/uploads/2019/01/nansen-note-3-2018-3-procedure-asileappreciacion-preuve.pdf>

2. International Crisis Group (ICG), Life Under Gang Rule in El Salvador, 26 december 2018, URL : <https://www.refworld.org/docid/5c07a4f94.html>

3. Internal Displacement Monitoring Center (IDMC), Returning to El Salvador. Signs of an internal displacement crisis, september 2018, URL: https://www.internaldisplacement.org/sites/default/files/inline-files/201809-idmc-el-salvador-case-study_1.pdf

4. Human Rights Watch (HRW), Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse, 5 februari 2020, URL: https://www.hrvv.org/sites/default/files/report/pdf/elsalvador0220_web_0.pdf

5. International Crisis Group (ICG), El Salvador's Politics of Perpetual Violence, 19 december 2017, URL: <https://www.crisisgroup.org/latin-america-caribbean/centralamerica/el-salvador/64-el-salvadors-politics-perpetual-violence>

6. *Human Rights Watch (HRW), El Salvador - Events of 2018, URL: <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/el-salvador>*

7. *Overseas Security Advisory Council (OSAC), El Salvador - 2019 Crime and Safety Report, 25 april 2019, URL: https://www.osac.gov/Country/EdSalvador/Content/Detail/Report/d_1222be6-4e5d-461_f-912c-15f4aec90b02*"

3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Bij een terugkeer naar El Salvador vreest de verzoekende partij dat ze zal verdwijnen of vermoord worden door toedoen van de bendes. Ook vreest ze opnieuw seksueel misbruikt te worden door de partner van haar moeder. Voor de samenvatting van haar vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. Wat betreft de voorgehouden problemen met de bendeleden daar zij samen met haar oom en tante getuige was van de moord op een buurman en zij hierdoor door de bendes bedreigd werden, wijst de Raad erop dat dit vluchtmotief identiek is aan het vluchtrelaas van haar oom en tante. Deze vaststelling

wordt noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting betwist. In de bestreden beslissing wordt inzake dit vluchtmotief dan ook nagenoeg identiek dezelfde beslissing als aan haar oom en tante betekend.

Zoals zij in het thans voorliggende verzoekschrift zelf aangeeft, stelt de Raad verder vast dat verzoekende partij hierin integraal de middelen herneemt van haar oom en tante in hun beroep.

De zaken met rolnummers 266 443 en 266 356 werden tijdens de terechtzitting dan ook samen opgeroepen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest van 24 januari 2022 met nr. 267 098 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van haar oom en tante verworpen.

In dit arrest wordt in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet gemotiveerd als volgt:

“6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. Bij een terugkeer naar El Salvador vrezen verzoekers dat ze zullen verdwijnen of vermoord worden door toedoen van de bendes. Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

6.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld (AD CGVS, verzoekschrift en stukken, nota met opmerkingen en aanvullende nota's), blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”; “Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of verzoekers' verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

6.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoekers' paspoorten (verlopen en geldig), de (verlopen en geldig) paspoorten van hun kinderen, identiteitskaarten, het paspoort van hun nichtje M. haar geboorteakte en de identiteitsbewijzen van haar moeder, enkel hun identiteit, nationaliteit en dat van hun nichtje M. aantonen, elementen die hier niet worden betwist. Hetzelfde geldt voor de studiebewijzen van hun nichtje M., die louter haar scholing aantonen. De vluchtinformatie toont enkel de reisweg van verzoekers aan. Voormelde elementen hebben verder echter geen uitstaans met hun vluchtrelaas en vluchtmotieven. Uit het migratieattest van hun nichtje M. blijkt dat M. van haar moeder slechts een toestemming kreeg om gedurende dertig dagen in België te verblijven

Verzoekers brengen ook een kaart, twee foto's van hun woonplaats in Ciudad Delgado en een plan waar zij woonden in Ciudad Delgado en alwaar het incident zich voorgedaan heeft bij. Vooreerst wordt de woonplaats van verzoekers niet betwist. Voorts laten deze documenten an sich niet toe om tot de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas te concluderen. Verzoekers tewerkstellingsattest bericht enkel over de tewerkstellingsperiode en niet over de transfer naar Antiguo Cuscatlan zoals verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard heeft (NPO 6 oktober 2020, p. 18). De foto met de dominees belicht verzoekers' band, maar vormt geen objectief bewijs dat zij daar ondergedoken zijn.

De foto van de neef van verzoekster geeft enkel aan dat een persoon overleden is, maar noch de verwantschapsband en de oorzaak van zijn overlijden blijken hieruit.

In het bijgebrachte persartikel wordt geen melding van verzoekers gemaakt. Dit persartikel dient samen gelezen te worden met de verklaringen van verzoekers omtrent de voorgehouden incidenten.

Hoewel verzoekers zich aldus wel hebben ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde in deze stand van zaken op zich niet volstaan om hun vluchtmotieven en nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of hun verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

6.4.1. Verzoekers verklaren dat ze op 27 december 2018 getuigen waren van de moord op hun buurman door bendeleden, dat de bendeleden dit opgemerkt hebben en hierna verzoekers bedreigd hebben. In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat er geen geloof wordt gehecht aan deze gebeurtenissen omdat:

(i) er een aantal ernstige tegenstrijdigheden zijn in de onderlinge verklaringen van verzoekers;
(a) verzoekster stelt dat een bendelid de baby onder schot hield die beneden in de armen van M. lag (NPO verzoekster, p. 16), terwijl verzoeker een eerste keer verklaart dat een derde bendelid beide kinderen onder schot hield boven in de kamer (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 20) en een tweede

keer wijzigt verzoeker dit naar M. die onder schot werd gehouden door een tweede bendelid in haar eigen kamer beneden (NPO verzoeker 10 november 2020, p. 17);

(b) bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt verzoeker dat de bendeleden de deur instampten (Vragenlijst CGVS verzoeker, 16 december 2019, vraag 5), terwijl verzoeker bij het CGVS zegt dat hij de deur opendeed omdat ze dreigden te schieten (NPO verzoeker 10 november 2020, p. 17);

(c) verzoeker benadrukt dat de dominee verzoekers alleen kwam ophalen in zijn auto, dus zonder zijn echtgenote, omdat verzoekers met drie volwassenen en een meisje nog in de auto moesten geraken (NPO verzoeker 10 november 2020, p. 19). Verzoekster verklaart daarentegen dat ook zijn echtgenote meegekomen was en dat de baby bij haar zat vooraan (NPO verzoekster, p. 11);

(iii) verzoekers geen (begin van) bewijs kunnen voorleggen ter staving van de moord op de buurman/politieagent;

(iv) ze tegemoet kwamen aan de eisen van de bendeleden door hun huis binnen de 24 uur te verlaten (NPO verzoeker 6 oktober 2020, pp. 19-20);

(v) verzoekers verklaren dat de zone waar de dominees woonden in Antigua Cuscatlan een veilige regio was, waar het probleem hen niet kon raken. Het was een neutrale plaats waar de bendeleden nog niet waren binnengedrongen en waar tot dan nog toe nooit iets gewelddadig had plaatsgevonden. Antigua Cuscatlan zou volgens verzoeker nog steeds één van de steden met het laagste misdaadcijfer zijn (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 17; CGVS verzoeker 10 november 2020, p. 3);

(vi) uit het gedrag van verzoekers niet blijkt dat ze voor hun leven vreesden:

(a) het voorgehouden incident gebeurde op 27 december 2018 en op 10 januari 2019 hebben verzoekers vliegtuigtickets gekocht, doch hadden ze geen 200 dollar over voor documenten voor M. zodat ze mee kon reizen naar België (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 7). Nochtans was ze als een dochter voor hen (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 3);

(b) Verzoeker bleef werken, ofschoon zijn broer aanraade om geen contacten meer te hebben en alle contactmogelijkheden te verwijderen (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 20), maar verzoeker bleef werken tot 23 januari 2019, terwijl zijn officiële opzegdatum al op 15 januari 2019 gepasseerd was (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 18);

(vii) verzoekers naar El Salvador zijn teruggekeerd vooraleer hun verzoek om internationale bescherming in België afgehandeld was omdat M. in El Salvador achtergebleven was (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 5): “Daarbij maken jullie niet aannemelijk waarom jullie überhaupt allemaal dienden terug te keren, en of M niet gewoon konden laten nareizen zodat jullie in veiligheid zouden kunnen blijven. Overigens beweren jullie dat de asielprocedure in België niet was zoals jullie verwachtten, dat uw echtgenote alvorens jullie terugkeer reeds zeven maand zwanger was, jullie de Nederlandse taal niet spraken en niet wisten naar welk ziekenhuis in België jullie zouden moeten gaan voor de bevalling (CGVS 1, p. 5, CGVS 2, p. 4). Als jullie zich zoals jullie verklaren zo ellendig voelden dat jullie besloten terug te keren naar El Salvador, wekken jullie minstens zelf de indruk dat jullie situatie in El Salvador niet dermate problematisch was om terug in uw land te vertoeven en rijzen er vragen op bij de geloofwaardigheid van de beweerde redenen waarom jullie opnieuw naar België vertrokken enkele maanden later (cfr. infra).”;

(viii) verzoekers bij hun terugkeer in El Salvador, weliswaar opnieuw ingetrokken zijn bij de dominees, doch niet meer voltijds ondergedoken leefden:

(a) verzoeker werkte immers af en toe informeel voor een vriend in de industriezone achter de school (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 19);

(b) M. werd op school op 500 meter van het huis van de dominees ingeschreven (NPO verzoeker 6 oktober 2020, pp. 8-9). Zonder dat verzoekers aannemelijk maken waarom M. nu wel naar school mocht gaan en niet eerder met de kinderen van de dominees, gelet op de hoge veiligheid in de buurt (cf. supra).

(c) verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft omtrent zijn beroepsactiviteiten eenmaal terug in El Salvador. Enerzijds zei hij dat hij amper werkte omdat ze in het huis ‘gevangen’ zaten (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p.18), maar anderzijds heeft verzoeker bij de DVZ verklaard dat hij in die periode in El Salvador werkte om genoeg geld bijeen te vergaren om een tweede keer naar België te kunnen vertrekken (Verklaring DVZ, 16 december 2019, vraag 31). In de opmerkingen over zijn verklaringen bij de DVZ staat dat hij zijn werk heeft opgezegd sinds de dag dat M. in juni 2019 achtervolgd werd door een bendelid (Opmerkingen verklaringen DVZ, e-mail advocate, 23 december 2019);

(d) ook verzoekster verklaarde niet meer gewerkt te hebben bij de terugkeer naar El Salvador (NPO verzoekster, p. 14), daar waar ze bij DVZ liet optekenen in het meervoud dat zij opnieuw gewerkt hebben om geld te hebben om terug naar België te reizen (Verklaring DVZ verzoekster, 16 december 2019, vraag 31).

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van hun vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven ze slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden en vage verklaringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekers in het verzoekschrift volharden in één versie van hun verklaringen omtrent de voorgehouden gebeurtenissen van 27 december 2018, behoeft het geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

In hun verzoekschrift herhalen verzoekers dat ze de naam van hun buurman niet kenden, dat ze in een buurt woonden waar niemand met mekaar sprak en dat ze er bovendien niet zo lang woonden. Vooreerst blijkt uit hun verklaringen dat verzoekers sinds oktober 2016 in hun huis in Ciudad Delgado woonden (NPO verzoekster, p. 7). Op het ogenblik van de voorgehouden feiten woonden verzoekers er aldus meer dan twee jaar. Daarenboven woonde de buurman er reeds voor hen (NPO verzoeker 10 november 2020, p.14). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat verzoekers, alhoewel ze er reeds twee jaar woonden, weinig over hun buurman die neergeschoten werd kunnen vertellen. De antwoorden van verzoeker zijn evasief en nietszeggend voor iemand die er reeds meer dan twee jaar woonde (NPO verzoeker 10 november 2020, p.14-15).

Waar verzoekers betogen dat ze eerst geld dienden in te zamelen vooraleer ze hun vliegtuigtickets konden kopen en dat ze hoopten dat de moeder van M. eveneens een bijdrage zou leveren, kan dit niet op afdoende wijze verklaren waarom zij de eerste keer zonder M. uit El Salvador gevlucht zijn. Het gegeven dat ze M. achtergelaten hebben, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de ernst van de voorgehouden feiten. Voorts zijn verzoekers in de loop van de behandeling van hun eerste verzoek om internationale bescherming naar El Salvador teruggekeerd. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de instanties van het land dat hij om bescherming vraagt en ook gedurende de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het land blijft. Het gegeven dat verzoekers teruggekeerd zijn ondermijnt verder de ernst van de voorgehouden vrees. Verzoekers verklaren dat verzoekster wroeging had omwille van het feit dat ze zonder M. gevlucht waren en omwille hiervan een zware depressie had. Verzoekers tonen enerzijds niet aan dat verzoekster een zware depressie had. Voorts wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat het geenszins duidelijk is waarom ze allemaal dienden terug te keren naar El Salvador om M. te halen en waarom M. niet zelf kon nareizen. Waar verzoekers in het verzoekschrift betogen dat verzoekster zwanger was, en niet alleen voor de kinderen kon zorgen in België, blijkt echter dat de verzoekers broer en moeder reeds in België verblijven en dit op een legale grond. Aldus konden verzoekers beroep op hen doen in plaats van samen met de kinderen terug te keren naar El Salvador. In hun verzoekschrift betogen verzoekers dat ze bij hun terugkeer naar El Salvador geprobeerd hebben om hun leven opnieuw op te bouwen. Op eigen initiatief terugkeren naar El Salvador met het hele gezin en dan verklaren dat men geprobeerd heeft er een nieuw leven op te bouwen hypothekeert terecht de geloofwaardigheid van de beweerde nood aan internationale bescherming omwille van de voorgehouden feiten.

Waar verzoekers betogen dat eenmaal je bedreigd wordt door bendeleden de vlucht de enige optie is, dient de Raad vast te stellen dat verzoekers geenszins aannemelijk maken dat ze bedreigd werden door de bendeleden.

6.4.2. Aan het incident waarbij het nichtje M. op weg naar school door bendeleden achtervolgd werd, kan ook geen geloof gehecht worden. In de bestreden beslissingen wordt gemotiveerd dat:

(i) verzoekers hierover niets hebben gezegd bij de DVZ (Vragenlijst CGVS verzoeker, 16 december 2019, vraag 5; Vragenlijst CGVS verzoekster, 16 december 2019, vraag 5): “Uw poging tot

verschoning voor deze omissie bij DVZ dat het een kort interview was (CGVS 1, p. 3) en de uitleg van uw echtgenote dat de interviewer zei dat details voor bij het tweede interview waren (CGVS echtgenote, p. 3) en dat ze het behandelen als een apart geval (CGVS echtgenote, p. 22), kan niet overtuigen aangezien dit allerm minst een detail is en dus relevant is om te vermelden aangezien het de reden is waarom jullie uiteindelijk opnieuw terugkeerden naar België (CGVS 1, p. 21). Als u bij de DVZ gevraagd wordt of u nog iets wilt toevoegen, bespreekt u immers wel nog kort dat de moord op een familielid van uw echtgenote een boodschap was van de bendes (Vragenlijst CGVS, 16 december 2019, vraag 8). Op dat moment had u evengoed het beweerde incident met [M.] aan kunnen kaarten.” ;

(ii) verzoekers' verklaringen over de exacte dag waarop M. achtervolgd zou zijn door een bendelid niet eensluitend zijn. Verzoeker stelt dat deze feiten zich hebben voorgedaan op 15 juni 2019 (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 9) om bij het tweede persoonlijk onderhoud spontaan naar 17 juni 2019 te verwijzen (NPO verzoeker 10 november 2020, p. 3). Verzoekster heeft het daarentegen steeds over 15 juli 2019 (NPO verzoekster, p. 20);

(iii) verzoekers tegenstrijdige verklaringen afgelegd hebben over de wijze waarop verzoekster vastgesteld heeft dat het bendelid die M. zou achtervolgd hebben, reeds aanwezig was bij de schietpartij op de buurman in Ciudad Delgado;

(iv) verzoekers wisselende verklaringen afgelegd hebben over de bijnaam van het bendelid die M. achtervolgd zou hebben;

(v) omtrent het persartikel dat zij bijgebracht hebben: “Het artikel dat jullie evenwel na de e-mail van uw advocate neerlegden met de foto's van bendeleden, stelt echter dat 'El Rana', die volgens de opmerkingen overgemaakt door uw advocate aanwezig zou geweest zijn op de avond van 27 december, opgepakt werd. U geeft een ongedateerde versie van dat artikel, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie zich in het administratieve dossier bevindt, blijkt dit artikel in maart 2019 verschenen te zijn. In oktober 2020 werd 'El Rana' veroordeeld tot vijftientig jaar cel. Er is weinig kans dat deze El Rana dan ook M zou achtervolgd hebben in juni dan wel juli 2019. Ook ontkent uw echtgenote dat iemand van op de foto's van het artikel de persoon zou zijn die M achtervolgde (CGVS echtgenote, p. 20). 'Rana' staat nochtans tussen deze foto's en is volgens de opmerkingen van uw advocate de 'marero' die M achtervolgde (Opmerkingen verklaringen DVZ, e-mail advocate, 23 december 2019). Verder dient er op gewezen te worden dat, aangezien jullie er geen gewag van maken dat het bendelid 'El Duende' aanwezig zou zijn geweest tijdens de bedreigingen in de nacht van 27 december 2018, jullie ook niet aannemelijk maken dat hij specifiek naar jullie op zoek was omdat er bendeleden opgepakt waren. Hij kon evengoed daar gewoon zijn om drugs te dealen zoals u eerder verklaarde (CGVS echtgenote, p. 13). Uw echtgenote verklaart immers dat hij daar nog stond met andere jongeren (CGVS echtgenote, p. 21). Tevens maakt u bij het artikel er geen gewag van dat één van de overige drie bendeleden ook maar iets zou te maken hebben gehad met de moord op de politieagent (CGVS 1, p. 11). Hoe hij zich ook als bendelid van bende 18 uit jullie buurt (CGVS echtgenote, p. 9, 13) zou kunnen begeven in een zone waar de omliggende buurten onder controle staan van de rivaliserende MS-13, roept vragen op (CGVS echtgenote, p. 13).”;

(vi) verzoekers de tweede keer ook zonder M. uit El Salvador vertrokken zijn. M. vertrok pas op 14 november 2019, meer dan anderhalve maand later, alleen uit El Salvador (NPO verzoeker 6 oktober 2020, p. 4). De poging tot verschoning, met name dat verzoekers oom enkel het ticket van verzoekers en hun twee kinderen aankocht (NPO 10 november 2020, p. 13), kan niet overtuigen;

(vii) verzoekers niet onmiddellijk na de feiten vertrokken zijn, maar wederom een aantal weken gewacht hebben terwijl er dagelijks vluchten plaats vonden tussen San Salvador en Spanje, door onder andere Iberia.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van hun vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggende verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven ze slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden en vage verklaringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekers in het verzoekschrift herhalen dat ze op de Dienst Vreemdelingenzaken niet alles konden zeggen en dat ze dit hebben aangebracht tijdens hun persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat hier reeds uitgebreid op werd geantwoord in de bestreden beslissingen. Hierbij beklemtoont de Raad dat ondanks het feit dat voormelde vragenlijst, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekers worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit hun vluchtrelaas vermelden, zeker nu het een uiterst essentieel element betreft en dit de directe aanleiding was van hun tweede vlucht uit El Salvador. De vaststelling dat verzoekers hierover met geen woord hebben gerept in de vragenlijst en dit pas voor het eerst ter sprake brengen tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas.

Inzake de opmerking van verzoekers aangaande het gebrek aan bijstand door een advocaat voorafgaand aan en tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst de Raad erop dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming op de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Verder duidt de Raad erop dat bij aanvang van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoekers werd duidelijk gemaakt dat zij de waarheid dienden te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen (vragenlijst CGVS, p. 1). Verzoekers waren derhalve perfect op de hoogte van de noodzaak een correcte feitenrelaas naar voren te brengen. Bovendien tonen verzoekers niet aan hoe de door hen op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven versie van hun vluchtrelaas anders zou kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een advocaat.

In zoverre nog kan aangenomen worden dat het verzoekers' advocaat is die zich in haar schrijven van 23 december 2019 vergist heeft over de bijnaam van het bendelid dat M. achtervolgd heeft, dan nog kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat verzoekers geen eenduidige verklaringen hebben afgelegd over het moment waarop deze feiten zich zouden hebben voorgedaan en over de wijze waarop verzoekster het bendelid herkend heeft. Bovenal weerleggen verzoekers de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing niet "Verder dient er op gewezen te worden dat, aangezien jullie er geen gewag van maken dat het bendelid 'El Duende' aanwezig zou zijn geweest tijdens de bedreigingen in de nacht van 27 december 2018, jullie ook niet aannemelijk maken dat hij specifiek naar jullie op zoek was omdat er bendeleden opgepakt waren. Hij kon evengoed daar gewoon zijn om drugs te dealen zoals u eerder verklaarde (CGVS echtgenote, p. 13). Uw echtgenote verklaart immers dat hij daar nog stond met andere jongeren (CGVS echtgenote, p. 21)." Waar verzoekers stellen dat er naast de school een comunidad was waarvan de controle destijds nog bestreden was, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster dit tijdens het persoonlijk onderhoud niet verklaard heeft, maar enkel aangaf dat hij voor de school bleef, net aan de ingang van een andere gemeente. Daarenboven betreft het een blote bewering die op geen enkele manier gestaafd wordt.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift erkennen dat ze de tweede keer opnieuw zonder M. vertrokken zijn daar er enkel voor hen tickets betaald werden, maar dat ze deze keer gerustgesteld waren dat M. wel zou kunnen vertrekken uit El Salvador daar er iemand anders bereid was om haar ticket te betalen, gaan verzoekers eraan voorbij dat ze verklaard hebben dat M. gezegd heeft dat ze vanaf hun woning tot aan de school door het bendelid gevolgd werd (NPO verzoekster, p. 21). Aldus, volgens hun eigen verklaringen, wist de bende hen wonen en zouden ze een minderjarig kind op een directe manier bedreigd hebben. Gelet op deze specifieke omstandigheden wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: "Dan kan op zijn minst verwacht worden dat u de tweede keer wél met M naar België vertrekt. Ondanks de dreiging die M zou ondergaan hebben, lieten jullie haar daar echter opnieuw achter en vertrok ze pas op 14 november 2019, meer dan anderhalve maand later, alleen uit El Salvador (CGVS 1, p. 4). Uw poging tot verschoning, met name dat uw oom enkel het ticket van u, uw echtgenote en jullie twee kinderen aankocht (CGVS 2, p. 13), kan niet overtuigen. Als u beweert dat M zoals een dochter voor uw echtgenote was (CGVS 1, p. 3; CGVS echtgenote, p. 12) en jullie onder andere voor haar terugkeerden, kan verwacht worden dat de familie ook probeert te voorzien in het geld voor een ticket voor haar (CGVS 1, p. 8). Uw moeder en broer hadden immers de eerste keer jullie tickets bekostigd (CGVS echtgenote, p. 18). Dat M haar moeder evenmin de papieren voor M haar vertrek sinds de eerste keer dat jullie besloten het land te verlaten in januari 2019 nog steeds niet in orde had gebracht alvorens jullie tweede vertrek (Zie akte van migratietoestemming, document 18 in het administratieve dossier), weet evenmin te overtuigen. Als u echt met M wilde vertrekken en zo hard de eerste keer had gevreesd voor haar veiligheid, kan het absoluut niet overtuigen dat u haar opnieuw achterliet, als u nog niet eens wist of de documenten weldegelijk in orde zouden komen."

6.4.3. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaren verzoekers ook dat de neef van verzoekster vermoord werd omwille van zijn problemen met bendeleden van bende 18 (NPO verzoekster 6 oktober 2020, pp. 12-13). Vooreerst blijkt uit hetgene wat voorafgaat dat verzoekers geenszins hun problemen met de bendeleden van bende 18 aannemelijk maken. Bijgevolg kan geenszins aangenomen dat de neef van verzoekster ten gevolge van deze ongeloofwaardig bevonden problemen vermoord werd. Voorts heeft verzoekster geen melding gemaakt van het overlijden van haar neef op de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS verzoekster, 16 december 2019, vraag 5). Waar verzoekster vermeldt dat ze hiervoor geen tijd had bij DVZ wijst de Raad er wederom op dat ondanks het feit dat deze vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij dermate wezenlijk element uit zijn vluchtrelaas meedeelt. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekster een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar vluchtmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden haar vluchtrelaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten. De ommissie van een dermate uiterst wezenlijk element in het voorgehouden vluchtrelaas, dat pas voor het eerst ter sprake wordt gebracht tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekers verklaarde problemen met bende 18 en het gegeven dat verzoeksters neef hierdoor vermoord werd. Voorts wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: "Ook leggen jullie geen enkel begin van bewijs neer over het forensisch onderzoek en de klacht die zijn moeder zou ingediend hebben toen hij verdween op 1 november 2019 (CGVS echtgenote, p. 22). Daarnaast kennen jullie geen specifieke info zoals wanneer hij vermoord werd, enkel dat hij ongeveer rond 15 november 2019 in het mortuarium werd teruggevonden (CGVS 1, p. 12)." In het verzoekschrift stellen verzoekers dat ze geen contact meer hebben met de moeder van de neef die vermoord is. Het is inderdaad zo dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat zij sinds de begrafenis niet meer met mekaar spreken (NPO verzoekster, p. 15). Echter heeft verzoekster nog andere halfbroers en -zussen in El Salvador met wie ze nog contact heeft. Verzoekers maken geenszins aannemelijk dat ze niet via deze personen bijkomende informatie konden krijgen. De Raad wijst erop dat van verzoekers verwacht mag worden dat zij op een correcte wijze op de hoogte zouden zijn van de problemen welke zich nog zouden hebben voorgedaan na hun vertrek uit El Salvador daar deze informatie verzoekers derhalve zou hebben toegelaten om hun eigen situatie in te schatten. Het zich niet terdege informeren via andere familieleden of vrienden, met wie zij verklaren nog contact te hebben, over het overlijden van verzoeksters neef doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het gegeven dat deze feiten verband houden met hun voorgehouden problemen.

6.4.4. In de bestreden beslissingen wordt ook nog gemotiveerd dat: "Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat uw vrees ten aanzien uw kinderen dat de bendeleden hun bewegingsvrijheid beperken en kunnen doden, ontvoeren of verkrachten, algemene hypothetische stellingen zijn die echter niet volstaan om in hun hoofde een persoonlijk risico uit af te leiden (CGVS 2, p. 20-21)." Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekers volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

6.4.5. Hoewel verzoekers een inspanning hebben gedaan om hun verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde niet om de vluchtmotieven en een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal dat de verklaringen van verzoekers, die allen om dezelfde redenen om internationale bescherming verzoeken, over de vermeende gebeurtenissen en bende-problemen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten, niet overtuigen, zoals hierboven besproken. De door verzoekers voorgelegde documenten, met hun beperkte bewijswaarde en inhoud, worden aldus niet aangevuld en geruggesteund door aannemelijke en geloofwaardige verklaringen.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in El Salvador, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen in punten 6.4.1 tot 6.4.3, waaruit talrijke tegenstrijdigheden, inconsistenties en onaannemelijkheden blijken, voldoende determinerend om te besluiten dat aan het door verzoekers voorgehouden vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers maken aldus niet aannemelijk El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekers.

6.5. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun verblijf in het buitenland waardoor zij worden geacht financiële middelen te hebben.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven (zie COI focus 13 juli 2021, p. 17 e.v.). Verschillende bronnen geven aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waaruit verzoekers uitgebreid citeren en dat handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft een duidelijk verband kunnen vaststellen tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bende geweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden gevisieerd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “certain returnees from abroad” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “depending on the particular circumstances of their case” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers' beweerde problemen en confrontaties met de bende leden niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van de bende leden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bende gerelateerde problemen in hun hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bende leden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in het buitenland hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer zouden te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico op afpersing waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of omdat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoekers zo lang in België hebben verbleven dat ze niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235, NTB). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

6.6. Tot slot werd in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: "Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat uw vrees ten aanzien uw kinderen dat de bendeleden hun bewegingsvrijheid beperken en kunnen doden, ontvoeren of verkrachten, algemene hypothetische stellingen zijn die echter niet volstaan om in hun hoofde een persoonlijk risico uit af te leiden (CGVS 2, p. 20-21)."

Verzoekers maken, naast hun vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, echter geen gewag van andere concrete, geloofwaardige en ernstige elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat zij en hun kinderen bij terugkeer door bendes zullen worden vervolgd of geïsoleerd. Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken. Zoals reeds vermeld, verklaarden verzoekers te wonen in een wijk waar bendes actief waren, maar de algemene veiligheidssituatie die hun woonplaats kenmerkt is op zich evenwel niet voldoende om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Zulks moet ook hier in concreto aannemelijk worden gemaakt. Ook hier maken verzoekers naast het vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit een redelijke waarschijnlijkheid blijkt voor verzoekers en hun kinderen om bij terugkeer naar hun land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade door bendeleden.

6.7. Hoewel de subjectieve vrees van verzoekers moet worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst, doet dit geen afbreuk aan het feit dat verzoekers hun persoonlijke vrees voor vervolging in concreto aannemelijk moeten maken. Verzoekers blijven hiertoe, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke. Zij tonen met de loutere verwijzing naar de situatie in hun land van herkomst niet aan dat zij voldoen aan de voorwaarden om de toepassing van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet te genieten. Uit niets blijkt bovendien dat zij niet in staat zouden zijn om in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming coherente, consistente en aannemelijke verklaringen af te leggen met betrekking tot de redenen waarom zij hun land van herkomst zouden hebben verlaten. Een theoretische toelichting over het "voordeel van de twijfel", die niet is toegespitst op de thans voorliggende elementen, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

6.8. Nu aan de voorgehouden problemen met bendeleden geen geloof kan worden gehecht, maken zij niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat zij om deze reden een gegronde vrees hebben of een reëel risico lopen. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

Verzoekers brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

6.9. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

6.3. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal terecht dat: “Naast de problemen met de bende 18, gaf je ook aan het slachtoffer te zijn geweest van seksueel misbruik door G, de partner van je moeder. Hierover vertelde je meer bepaald dat het misbruik zich op drie verschillende momenten voordeed in de jaren 2016 en 2017. Twee keer gebeurde het toen je met hem, je moeder en je nichtje op uitstap was gegaan aan zee en daar bleef overnachten. Een derde keer vond het plaats in het huis van G's ouders. Uit jouw verklaringen blijkt dat dergelijke incidenten zich nadien niet meer voordeden. Zelf zorgde je ervoor dat het misbruik zich niet meer kon voordoen omdat je minder contact zocht met je moeder, je moeder meer op afstand hield en ook niet meer overnachtte op plaatsen in het bijzijn van je moeder en G (CGVS I, p. 17-21). Hierbij moet ook worden benadrukt dat er nooit een bestendig contact is geweest in het verleden tussen je moeder en jezelf en je bent opgeroepd bij je grootmoeder, je tante en je oom, die voor jou als ouders hebben gezorgd en jou ook als hun eigen kind beschouwden (cf. supra en CGVS I, p. 12-15). Wat dit element betreft, moet jouw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade ten opzichte van het land waarvan je de nationaliteit draagt, in casu El Salvador, worden beoordeeld. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat je als gevolg van deze feiten in El Salvador op heden vervolging vreest of een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling loopt. Je verklaart immers niets in die zin. Er zijn ook geen redenen om aan te nemen waarom dit misbruik bij een terugkeer naar El Salvador opnieuw zou plaatsvinden, waarom je in een situatie zou bevinden waarin je opnieuw kan worden blootgesteld aan het misbruik en waarom je er niet (meer) zou kunnen tegen beschermen. En dit te meer omdat uw oom en tante inmiddels ook op de hoogte zijn van de feiten (CGVS I, p. 18). Wel verklaar je het bijzonder moeilijk te hebben met het misbruik dat je onderging en met de reactie van je moeder toen je haar over het misbruik inlichtte en je tante haar ermee confronteerde (CGVS I, p. 18-19). Je legt geen attesten neer waaruit blijkt dat je voor of na de onderhouden op het CGVS in behandeling bent gegaan of geweest omwille van de psychische nawerking van de feiten. Verder blijkt uit uw verklaringen noch uit andere elementen in jouw dossier dat de psychische nawerking van het misbruik aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Wat jouw verklaringen betreft, stelt het CGVS vast dat u geen melding maakt van problemen die u in het land van herkomst als gevolg van uw psychisch lijden vreest te kennen. Nergens blijkt ook uit dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie niet zou kunnen rekenen op de behandeling van eventuele psychische problemen.”

Hoewel deze feiten zeer betreuenswaardig zijn, toont de verzoekende partij met haar betoog in het verzoekschrift nog steeds niet aan dat ze actueel een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Deze feiten hebben zich voorgedaan in 2016 en 2017. De verzoekende partij stelt dat ze weliswaar niet meer overnachtte op plaatsen alwaar haar moeder en haar partner G. aanwezig waren, doch dient in dit verband ook opgemerkt te worden dat G. de verzoekende partij niet opzoekt. Ook niet in de periode dat ze alleen in El Salvador verbleef, toen haar tante en oom in reeds in België waren. In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij bij een terugkeer naar El Salvador geen beroep meer zou kunnen doen op haar oom en tante daar ze ondertussen meerderjarig is, en aldus haar toevlucht zou moeten zoeken bij haar moeder. Hierdoor loopt ze opnieuw een risico om door haar stiefvader misbruikt te worden. De verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar El Salvador geen beroep meer zou kunnen doen op haar oom en tante, die haar als een eigen dochter beschouwen en voor haar gezorgd hebben, evenals haar grootmoeder. Voorts maakt de verzoekende partij niet aannemelijk waarom ze bij een terugkeer naar El Salvador bij haar moeder zou moeten verblijven, en niet zelfstandig zou kunnen wonen, al dan niet met de hulp van haar oom en tante.

6.4. Waar de verzoekende partij voorts betoogt dat ze bij een terugkeer als alleenstaande vrouw dient beschouwd te worden, daar ze meerderjarig geworden is, wijst de Raad op hetgeen dat volgt.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat elke vrouw of meisje in El Salvador *a priori* het risico loopt om slachtoffer te worden van rekrutering of geweld. Er blijkt niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador het slachtoffer zouden zijn van veralgemeend of systematisch geweld of rekrutering waardoor iedere vrouw of meisje hierdoor kan worden getroffen enkel en alleen omdat zij een vrouw of meisje is (COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020, p. 19-21). Dit blijkt ook uit de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016 waar enkel vrouwen en meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden worden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel. Het voorgaande maakt dat beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar geweld tegen vrouwen en meisjes gebruikelijk is.

Er wordt niet betwist dat in haar wijk bendes actief zijn.

Evenwel, niet alle vrouwen en meisjes, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een risico om in het vizier te komen van bendes. Er moet worden benadrukt dat volgens de UNHCR Eligibility Guidelines het risico nog steeds afhankelijk blijft van de individuele omstandigheden van de betrokken vrouw of meisje (“depending on the particular circumstances of the case”, p. 36-37). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Aangezien de beoordeling van het risico afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die een risico op geweld of rekrutering door bendes bij terugkeer naar El Salvador *in concreto* aannemelijk maakt.

Een loutere verwijzing naar het enkele feit dat verzoekende partij een jonge vrouw is volstaat dan ook niet om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade vast te stellen. De verzoekende partij maakt, naast haar vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, echter geen gewag van andere concrete, geloofwaardige en ernstige elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat verzoekende partij bij terugkeer door bendes zal worden vervolgd of gevisieerd.

De verzoekende partij brengt geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken. Zoals reeds vermeld, verklaarde de verzoekende partij te wonen in een wijk waar bendes actief waren, maar de algemene veiligheidssituatie die haar woonplaats kenmerkt is op zich evenwel niet voldoende om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Zulks moet ook hier *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Ook hier maakt de verzoekende partij naast het vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit een redelijke waarschijnlijkheid blijkt voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar haar land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade door bendeleden.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die in het rechtsplegingsdossier ter beschikking wordt gesteld, wordt niet betwist dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14). Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Verzoekende partij haar betoog dat het moordpercentage in El Salvador hoger ligt dan in Irak in 2003 en 2013 houdt evenmin automatisch in dat het geweld dat aan de basis ligt van het aantal moorden en doden willekeurig is. Dat er extreem geweld wordt gebruikt, betekent evenmin dat het geweld willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in verzoekende partij haar

geval geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Voor het overige brengt de verzoekende partij geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kan ombuigen. De door haar in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronnd is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoekende partij haar vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekende partij heden dreigt te worden vervolgd of gevisieerd in El Salvador. Bijgevolg is haar verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig zodat een omkering van de bewijslast zich niet opdringt.

9. Wat betreft de artikelen 2 en 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden onderzocht in zoverre ze inhoudelijk overeenstemmen met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM niet aan de orde.

10. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar voogd en advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. Verzoekende partij werd zelfs twee keer gehoord. Ook heeft de verzoekende partij de notities van het persoonlijk onderhoud gekregen, en heeft haar advocaat opmerkingen mogen formuleren. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

11. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS